

(๒๗)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓.๔/๒๕๖๒

วันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง	นายสุวิทย์ คุ้มเมือง	ผู้ร้อง
	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.)	
	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.)	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายสุวิทย์ คุ้มเมือง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสุวิทย์ คุ้มเมือง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนเป็นผู้อยู่อาศัยในโครงการบ้านเอื้ออาทรเศรษฐกิจ ๑ ซึ่งได้รับการจดทะเบียน เป็นนิติบุคคลอาคารชุดบ้านเอื้ออาทรเศรษฐกิจ ๑ จำกัดทุ่มแบบ จังหวัดสมุทรสาคร ตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ และอ้างว่าเจ้าของห้องชุดคนหนึ่งฝ่าฝืนข้อกำหนดการอยู่อาศัย แบบท้ายสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดบ้านเอื้ออาทรโดยนำห้องชุดที่มีไว้สำหรับพักอาศัยไปใช้เป็นร้านค้า ซึ่งเป็นเหตุให้ครุภัยต่อห้องชุดดังนี้ แต่ผู้ว่าการเขตและหัวหน้าสำนักงานเขตชุมชนgradeทุ่มแบบ จังหวัดสมุทรสาคร กับพวก กลับฝ่าฝืนนำซื้อบุคคลดังกล่าวไปจดทะเบียนเป็นหนึ่งในกรรมการนิติบุคคล อาคารชุดบ้านเอื้ออาทรเศรษฐกิจ ๑ ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรสาคร สาขาgradeทุ่มแบบ จึงเป็นการกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้ว่าการเขตและหัวหน้าสำนักงานเขตชุมชนgradeทุ่มแบบ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำการผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

และได้รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า เรื่องกล่าวหาของผู้ร้องมีมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป จึงมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ และระบะเบียบคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๔ (๑) อีกทั้งผู้ร้องได้ยื่นหนังสือขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. กล่าวหาหัวหน้าสำนักงานคุหะชุมชนกรุงทุ่มແບນ จังหวัดสมุทรสาคร กับพวกร่วม ๕ คน ว่ากระทำการผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติไม่รับเรื่องของผู้ร้องไว้ไต่สวนข้อเท็จจริงเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติในฐานะนิติบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงไม่ใช่การกระทำทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตราการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินว่า กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องไว้พิจารณาเป็นการละเมิดสิทธิผู้ร้องและไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลว่ากรณีของผู้ร้องมิได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายที่ผู้ตรวจการแผ่นดินจะรับเรื่องไว้พิจารณา จึงวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่ศาลมีคำวินิจฉัยต่อไปนี้ คือ วินิจฉัยว่า “บุคคลซึ่งรับไว้พิจารณาในมาตรา ๒๑๓ ที่ศาลมีคำวินิจฉัยจะรับไว้พิจารณาในมาตรา ๒๑๓ ที่ศาลมีคำวินิจฉัย หรือไม่”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย

หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาในวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. และคณะกรรมการฯ ป.ป.ท. ที่มีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องไว้พิจารณาเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องและไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ว่าผู้ที่จะยื่นคำร้องได้ต้องเป็นผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง แม้ผู้ร้องจะได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นให้ยุติเรื่องร้องเรียนทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญจากการกระทำของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. และคณะกรรมการฯ ป.ป.ท. อย่างไร เนื่องจากผู้ร้องได้ใช้สิทธิกล่าวหาบุคคล เพื่อให้คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. และคณะกรรมการฯ ป.ป.ท. ไต่สวนว่าบุคคลนั้นกระทำการใดกฎหมายแล้ว ประกอบกับการที่คณะกรรมการฯ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการฯ ป.ป.ท. จะรับเรื่องของผู้ร้องไว้พิจารณาหรือไม่นั้น เป็นการดำเนินกระบวนการขั้นตอนตามกฎหมายซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย การกระทำของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. และคณะกรรมการฯ ป.ป.ท. ดังกล่าว จึงมิใช่เป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยตรงแต่อย่างใด กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓ ได้

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม้รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๒)

นายธรรมรงค์ ภักดีธนากร

(นายจรุญ ภักดีธนากร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลาร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๘๘-๙

(นายทวีเกียรติ มีนังกนิษฐ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ